

42. Fra affædiget Intendant L. Th. Hornbech af Kjøbenhavn om Understøttelse. (Indbragt den 23de November 1889 af Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 8de Valgfreds, N. Ravn.)

Andrageren, som i Aar er bleven affædiget paa Grund af Alder, har ansøgt Finansministeriet om, at der maatte blive ham tillagt Pension af den Tjenesteholig, han i 5 Aar havde haft som Magasinsforvalter ved Munderingsdepotet eller subfidiaert af det Dyrtidstillæg, han vilde have oppebaaret, hvis denne Tjenesteholig ikke havde været ham tildeelt. Ministeriet har imidlertid meddeelt ham, at der ved Pensionens Fastsættelse ikke har kunnet tages Hensyn til denne Friholig, fordi han ikke har haft kongelig Adnævnelse som Magasinsforvalter, og ei heller til det Dyrtidstillæg, han mulig vilde have oppebaaret, efter som der ved Pensionsberegningen kun kan tages Hensyn til virkelig havde Embedsindtægter. Andrageren bemærker, at han ikke selv har ønsket at erholde denne Friholig, men antager, at den er bleven ham anvist, dels fordi man ansaa det nødvendigt, at Magasinsforvalteren havde Bolig ved Munderingsdepotet, for til enhver Tid at kunne føre det fornødne Tilsyn med de der bevarede betydelige Varebeholdninger, dels som et Vederlag for det større med Stillingen forbundne Arbejde og Ansvar, uden at man dog har tænkt sig, at det skulde tilbagebetales ved Afkortning i Pensionen. Da Ministeriet imidlertid ikke deler denne Mening, blive hans Vilkaar slettere end ligestillede pensionerede Kollegers, og han andrager derfor om, at Rigsdagen vil søge ham tilstaaet en aarlig Understøttelse foruden den ham tillagte Pension.

Udvalget foreslaar Sagen henvist til Krigsministerens Underjøgelse.

43. Fra Enkefru B. Hammer af Aarhus om Understøttelse til sine Børns Opdragelse. (Indbragt den 27de November 1889 af Folkethingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgfreds, Ringel.)

Andragerinden oplyser, at hendes Mand, Stabssergent H. J. Hammer døde forrige Aar af Kræft i Lungen efter at have tjent i Hæren i 36 Aar og deltaget i forskellige Træfninger i Krigen 1864, efterladende hende foruden en Steddatter, som ernærer sig selv, 5 uforsørgede Børn i en Alder fra 15 til 6 Aar. Hun har en Pension paa 170 Kr. aarlig, en Understøttelse af Aaabenbrødresekskabet paa 40 Kr. og en af hendes Mand tegnet Livsforsikring paa 2000 Kr., hvilken Kapital hun har været nødt til at tage af i den siden hendes Mand's Død forløbne Tid. Af de medfølgende Anbefalinger fremgaar, at hendes Mand har været en ualmindelig dygtig og af sine Forefatte og Kammerater vel anset Underofficer, der tillige har været meget flittig og ihærdig arbeidet, for at staffe sin Familie et hæderligt og godt Udkomme og sine Børn en god Skoleundervisning. Da Andragerinden ikke kan fortjene Noget og med sine aarlige Indtægter ikke kan staffe det Fornødne til Livets Ophold, uden at den efterladte Livsforsikring om saa Aar vil være opbrugt, har hun ansøgt Krigsministeriet om Understøttelse, men faaet Afslag. Hun andrager derfor om Rigsdagens Bistand til at erholde en saadan særlig til Børnenes Opdragelse.

Udvalget foreslaar Sagen henvist til Krigsministeren.

44. Fra Husmand Peder Christensen af Moesgaard, Åsling Sogn, om Invalidunderstøttelse. (Indbragt den 27de November 1889 af Folkethingsmanden for Ringkjøbing Amts 4de Valgfreds, N. Nielsen.)

Andrageren forklarer, at han i 1845 blev Rekrut og derefter indkaldt til Tjeneste i 1848, hvor han kom ombord paa Fregatten Gefion. I 1849 deltog han i Slagene ved Dybbøl og Rolding, samt i Udvaldet fra Fredericia, i 1850 i Slaget ved Åsted, hvor han ved at vade over en Mose fik sit ene Knæ forsprængt, men fortsatte dog Mærtschen, uagtet det voldte ham store Smerter. Han meldte sig derefter nogle Gange kvarterlyg, da han